

[Madsen-Mygdal.]

sig rokke, men at gaa lige stik imod sin egen Overbevisning og handle direkte i Strid med den Udtalelse, der faa Maaneder i Forvejen var fremsat her i Tinget. Naar man tilmed erindrer den Nidkærlighed, jeg kunde næsten sige den hellige Indignation, hvormed Socialdemokratiet altid har vendt sig imod, at lønnede Bierhverv tildeltes fremragende Politikere — og som en af Socialdemokratiets mest fremragende Politikere maa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen regnes —, forstaar alle, hvad det er for et Offer, der her fra Regeringens og Partiets Side er bragt det ærede Medlem.

Der er derfor intet at sige til, at det ærede Medlem føler sig taknemmelig, det er maaske oven i Købet et smukt Træk i hans Karakter, at han ikke lader nogen Lejlighed gaa fra sig til at give Udtryk for denne Taknemmelighed.

Det er formentlig kun et Udtryk for den samme dybtføjte Taknemmelighed, naar det ærede Medlem bygger Skibe for Statskassens og delvis for Afviklingskassens Midler, hvoraf et skal sejle over de store Have med det stolte Navn: Th. Stauning, og et andet, der vel nok er noget mindre, i al Beskedenhed skal bære Navnet: Hans Nielsen. Jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister har haft Tid til at tænke over det — det er maaske slet ikke faldet Statsministeren ind —, men det kunde maaske dog forekomme en og anden lidt ejendommeligt, at det netop er den Minister, der skal bevilge Statskassens Midler og kontrollere Laanebetingelsernes Opfyldelse, der lader sig opkalde og lader sit Navn benytte af et Selskab, der, efter hvad vi har set i de sidste Dage, stadig kræver flere og flere Laan fra Statskassen, og som ganske sikkert bør underkastes en indgaaende og nøjesende Kontrol i Fremtiden.

Hvis det havde været en af de andre Ministre, hvis det f. Eks. havde været, lad mig sige Marinens ansvarlige Vogter, hvis Skib var kommet til at hedde Lauritz Rasmussen, ja, saa havde det jo straks haft en noget anden Karakter. Men det er maaske Meningen, at det næste Skib netop skal bære dette Navn. Maaske er der indledet her en ny Praksis, hvorved der ved Bevilling af Statens Midler til Skibsbygning aabnes Adgang til at udødeliggøre Socialdemokratiets store og mest straalende Navne; det kan være, der her er tænkt indført en Slags Supplement til Ordensvæsenet, saaledes at ogsaa vaskeægte Socialdemokrater kan faa, hvad de tilkommer.

Og idet jeg nævner Ordensvæsenet, maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at der hersker en ikke ringe Uklarhed med Hensyn til den nuværende Regerings Stilling til Ordensvæsenet. Der hævdes, at Ministrene intet har med det at gøre, men det hævdes ogsaa uimodsaagt, at det stik modsatte er Tilfældet.

For nylig har jo i Anledning af en bestemt, ret opsigtsvækkende Udnævnelse hele dette Spørgsmaal været fremme i den offentlige Debat, og den højtærede Statsminister udtalte, da han blev spurgt netop om denne Udnævnelse, at Ordensudnævnelser gaar udenom Ministeriet, og at den omtalte Udnævnelse ikke har været behandlet i noget Ministermøde. Det kan ikke siges, at denne Udtalelse udmærker sig ved særlig Klarhed, hvilket er saa meget mere beklageligt, som Statsministeren blev forhindret i at give Vidneudsagn i en Rets sag, som opstod i Forbindelse dermed, fordi Socialministeren, skønt Part i Sagen, af en eller anden Grund udeblev. Og jeg vil gerne give Statsministeren en Lejlighed, som han sikkert paaskønner, til at give fuld og aaben Besked overfor Offentligheden, idet jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til ham: Har nogen ansvarlig Minister øvet Indflydelse ved Ordensudnævnelser af Forligsmanden, og, i bekræftende Fald, hvem var denne Minister?

Og hvis Statsministeren samtidig vilde forklare, hvorledes det skal forstaas, at Ordensudnævnelser gaar udenom Ministeriet, saa synes jeg, at en saadan Forklaring tiltrænges, for hvis det er rigtigt, kan den Oplysning, der fremkom under den omtalte Sag, nemlig, at der af Ministeriet var udstedt en Instruks gaaende ud paa, at Ministrene vel ikke ønskede at underskrive, men de ønskede Sagerne forelagt, ikke være rigtigt.

Vi har altsaa nu hørt, at i hvert Fald det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er tilfreds, hvad der altsaa heller ikke kom overraskende for mig — jeg havde tænkt mig noget lignende —, men om denne Tilfredshed nu findes hos andre, om der ude i Befolkningen er ret mange, der er i Stand til overhovedet at faa Øje paa, hvad det er, denne Regering har udrettet, og derfor kan slutte sig til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Hyldest og Tak, det turde maaske nok være et helt andet Spørgsmaal.

Det ærede Medlem hæftede sig særlig ved det særdeles tilfredsstillende Statsregnskab, baade det, der er fremlagt her for Rigsdagen, og det, der kan ventes at